

(המשך מעמוד 11)

והאחייות לבית אבן-חצירא מאמינות כי אביהן דואג להעניש מהשמיים כל מי שגורם לזלזול לבני-אבותיו. אהרון, דוגמת לא חסרות לתן. הן גם מאמינות. כי כל פרשת אבן-חצירא אינה אלא המרה ביסורים של עונש כבד ומכה קשה שרצה הקדוש-ברוך-הוא להטיל על המישפחה. אך בזכות-אבות נסוג ברגע האחרון והמיר את המכה הקשה במכה קלה-יחסית. על מה ולמה רצה השם יתברך להעניש את המישפחה המכובדת? על כך אין יודעות לענות.

אהרון אבן-חצירא הוא אדם המעורר רושם כי לעולם אינו מאבד את השליטה על עצמו. בשיחה אינטימית, אחיותיו עוררו אצלו ואצל ציפי, הצלמת, את הרושם, כי אנו מישפחה עם עולם הולך ונעלם. את האמונה הנפשית של אחיהן הן לא ירשו. אך האמונה היא ככל הנראה תכונה העוברת במישפחה הזו כחוט השני. האמונה שבני מישפחה אבן-חצירא הם לא ככל האדם, וכי רוחו של אבי המישפחה צופה מלמעלה על כל הנעשה, רושמת. ומענישה או מלטפת בהתאם.

● הרבנית חפציבה, מדוע התבטאת כפי שהתבטאת אחרי שנשמע ספק הדין במישפטו של אחיך?

או לפתור בעיות. הרבה פעמים, כשהייתי פונה אליו, אבא היה אומר: החוק הוא כזה וכזה, ואין רצף לקצרו או לעקפו.

● מתי פנית לאביך בבקשת עזרה, מתי ביקשת ממנו פרטקציה?

התחנתתי עם ארגוני בני 17 ונסעתי איתו לארץ מולדתו. אחרי חמש שנים, ארבעה ילדים ואחד בדרך, חזרנו ארצה. היו לי כל מיני בעיות ביורוקרטיה, או ביקשתי את תקרתו של אבא. היום, כרוך השם, אני בת 42, אמא לעשרה ילדים — הגדול בן 23 וחצי. גם בבית אבא היו עשרה ילדים — אהרון הבכור ואני אחיו.

● איזה בעיות היו לך כשהזרת מארגניטיבה?

קיבלתי דירה של 45 מטרים רבועים, בזמן שהיתה לי הזכות לדירה גדולה יותר. ביקשתי מאבא שיתערב, אבא אמר: תקבלי מה שנתנים לך, זה מה שיש. ירצה השם, עם הזמן תקבלי דירה גדולה יותר.

הרי הוא יכול היה לסדר. אצלנו התארחו שרים, חברי-כנסת. נשיא המדינה, יצחק בן-צבי, היה סועד על שולחננו בחגיגה-סוכות. אבא היה מקורב לכולם, הוא רק צריך היה להרים טלפון והיו באים לקראתו.

לאחרים? כן, למען האחרים הוא הרי הרבה טלפונים. מי שרצה טובה, ידע שהוא רק צריך לבקש מאבא. לכולם — כן, לזרים — בוודאי. אבל לגנו לא.

אנחנו גדלנו בבית בלי מותרות, אבל עם חינוך

מרואיינת חפציבה עם בעלה, שני ילדיה ואהרון. היינו צריכים לקבל מכה, ואלוהים המיר אותה ביסורים!

ועם אבא. אהרון, יכרל לחיים, ירש הרבה תכונות מאבא.

● אילו תכונות?

השקט הנפשי, היושר, ההסתפקות במועט. כן זה כואב מה שעשו לו. אהרון היה סמל, כשבאים אל אהרון כבעיה, הוא מוכיח לך את אבא — בגישה שלו, ביחס שלו, בעצות שלו. לכן זה כל-כך פגע בנו, מה שעשו לו.

● בעיניך, אחיך הוא האדם הישר בעולם?

”הגמיח היתה מיעודת לנוקמים. אהרון היה נוקם. הוא חי רק מאשכורת”

איוו שאלה: כשאחי היה ראשהיעיריה ברמלה, בתור אם ברוכת-ילדים היתה לי דירה של עמידר. ביקשתי רשות לכנות, להוסיף. אמרו לי: מבחינה חוקית, מגיע לך. את רק צריכה אישור מהעירייה.

פנית לעירייה, ברקו את הבעיה ואמרו לי: צריך אישור של ראשהיעיריה.

פנית לאחי. זה טיבעי שאני אפנה אליו. אמרתי לו: אהרון, יש לי בעיה כך וכך, מאשרים לי מכל הבחינות. בתור אחי — תזרו לי את העניין.

ומה הוא עונה לי? המיקרה שלך כמו כל מיקרה אחר, ישמעו אותו, יאשרו אותו לפי החוק. ואני כל יום הולכת לעירייה, ושם אומרים לי בפירוט: זה תלוי בראשהיעיריה. ואני, שמכירה את אחי, לא אמרתי שאני אחותו, אלא פנית כאזרחית רגילה.

”מי ישלם בעד שלוש שנות הסבל של אמא? אבא תמיד היה אומר: אמא שלכם היא אשת-חיל. נעת היא הזדקנה בִּסְם שנה”

אחרי מאמצים רבים קיבלתי מיכתב — אני אראה לך אותו — ומה כתוב במכתב: „בגלל קירבת מישפחה, ראשהיעיריה לא נכח בישיבה שאמורה היתה להעניק לך אישור בניה” זה אחי! לכן תדעי לך, שמעולם לא השתמש בפרוטקציה. לנו אישית, למישפחה, שום טובה אין בזה שהוא היה שר או שהוא חברי-כנסת. בעלי עובד כשוטט, כל הילדים אצלי לומדים. לולא הביטוח הלאומי, לא היינו מסתדרים. אז איך שלא נפגע כשאנחנו יודעים כמה הוא ישר?

ושאף אחד לא יאמר לי: כל אדם שנמצא בצמרת ויכול לעזור למישפחה שלו — עוזר.

אצל אהרון אין דבר כזה: ובכל זאת, תראי מה טופלים עליו, מה עושים לו. שיכואו ויבכרו מי מהאחים קיבל משרה מיוחדת, כשההרון היה ראשהיעיריה.

● ובכל זאת, היתה אצלך חריגה בבניה.

נכון, זה לא אני חרגתי, זה המהגרס. מה אני מבינה בתיכונן? באתי לאחי, נורא נבהלתי. הוא אמר לי: אין מה לעשות, חרגת מהבניה. תצטרכי לעמוד למישפט כמו כל אורח רגיל.

וכך היה.

● אם אהרון אבן-חצירא הוא אדם בליכך ישר, כפי שאת מספרת — איפה כל זה התחיל, מדוע טפלו עליו, כדברייך, האשמות-ישווא?

את זוכרת כשההרון התמנה כשרידות? כל שר חדש יש לו זכות לעשות מה שהוא רוצה במישרד שלו. אהרון לא שינה הרבה, הוא לא החליף את כל הצוות.

היו לו בעיות עם המנכ"ל, אז הוא החליף את המנכ"ל. וכל הצרות התחילו כשהוא החליף את המנכ"ל האשכנזי?

● ואילו המנכ"ל היה ספרדי?

עובדה שהמנכ"ל היה אשכנזי, ואז התחילו הצרות. אבל שתרעי לך — כל מי שהתחיל עם אהרון, נמחק מהמפה. אם זה היה דויד גלאס, אם זה היה ישראל ליפל, אם זה היה בנימין זיגל. ראית איך זיגל קיבל התקף-לב? זה בזכותו של אבא שלי בעולם האמת. הוא לא נתן שיגעו בנו על לא עוול.

(בשלב זה מצטרפת לשיחה האחיות פנינה, המכונה פלוורה, ופותחת במונולוג.)

פנינה: אהרון הוא אדם נכון ומחושב ברוק כמו אבא. כשאבא היה בחיים, הם היו כמו שני אחים, הוא ואבא. היתה להם אותה דרך מחשבה, אותו שקט נפשי. היום אנחנו כבר הפכנו עורכרדין ופוליטיקאים — התמחנו בכל התחומים.

פוליטיקאי חייב להיות ערמומי, תסלחי לי כל הכטוי המלוכלך. אהרון לא יכול להיות כזה.

חפציבה: באהרון יש הרבה אהבת-ישראל. תסלחי לי, אבל מאז המיקרה איבדתי את האמון שיש לי בבני-אדם. אני לא מאמינה באיש. הנה, היום באו לפה מהטאב, אמרתי להם: תסלחי לי, אני מוכרחה לכרוך עם אדם באמת מהטאב.

פנינה: לא ברמלה — ומוזיהם אותנו מהטלוויזיה, שאני לא יודעת מה להגיד עליה. שילסח לי השם על מה שאני חושבת עליה. אנשים מחזיקים לנו אצבעות, אנשים זרים שאני לא מכירה.

חפציבה: כמה טלפונים היו לי. תגיד לי אהרון שאנחנו יודעים שהוא חף-משפט, שאנחנו יודעים שהוא איש ישר. אני אמרת לך את האמת

— בעזרת השם, לא יעזור להם. הם לא יצליחו לשבור את אהרון!

● מי זה הם?

חפציבה: כל מי שהביא אותן לאן שהביא אותו — המישפחה, חברי-כנסת.

● מי במישפחה, איזה חברי-כנסת? פנינה: אם אהרון לא רוצה להגיד — אנחנו צריכות להגיד? תסכימי איתי, שהעליה המסחררת של אהרון בתוך המפד"ל לא מצאה חן בעיני כמה אנשים, במיוחד בעיני איש אחר. והאיש הזה אמר: אם לא הצלחתי לחסל אותו כמפד"ל, נחסל אותו מחוץ למפד"ל.

● מי האיש הזה?

אם אהרון לא אמר את השם המפורש, למה שאני אגיד?

● את רומזת לשרה-סניסה-המישפחה יוסף בורג?

פנינה: לא יודעת. בזמן מישפט-השוחד באו משאיות שלמות למישרד-הדתות, לקחת מר סמכים. בסוף למה הם הגיעו? הרי הם מיסמכים, הפחדות, איומים — למה הם הגיעו?

● בסופו של עניין הוא הואשם שלקח כסף מקופת-גמילות-חסדים של העדה. אתם כועסים על כך שהוא הורשע כי לקח כסף מכסף?

חפציבה: מה זה גמ"ח, את יודעת מה זה גמ"ח? כל אחר מהמישפחה נותן כסף לגמ"ח. ככה זה נהוג אצלנו.

● המישפחה נתנה כסף לקופת-גמילות-חסדים? ידוע שזו היתה קופה שנוסדה על-ידי משה גבאי.

נכון, במיקרה הזה המישפחה לא נתנה. גבאי לקח את הפיצויים שלו, שקיבל אחרי שעזב את הצבא, ורקים בהם קרן. בקרן אין חוק — לא מתי להחזיר, לא מתי לקחת.

הקרן קיימת להלוואות לנוקמים. ואהרון היה נזקק, הוא לא חי חיי-מותרות, אין לו עסקים כמו לשאר חברי-הכנסת. אהרון חי ממשכורת. מה כל-כך מפתיע בכך, שכשעבר דירה הוא לקח הלוואה? מה רע בזה? מה, הוא גנב? הוא החזיר או מה אם היה צ'ק שלא החזיר בזמן?

פנינה: עשו ממנו פושע בינלאומי. יותר מזה — את פסק-הדין נתנו לו ביחד עם טוביה אושרי. אז זה לא מכונן?

חפציבה: כשאנו לחקור במישרד-הדתות, אמרו במפורש: לא רוצים אחרים, רק את ראשו של אבן-חצירא!

פנינה: לקחו את בעלה של בת אחי וברדקו אותו. למה יש לו 12 ילדים. איוו עוגמת-נפש גדולה סבל — ובסוף זוכה. את יודעת איפה התפרסם שהוא זוכה? בוף הריכעי, בארבע שורות! כשהוא נעצר, כתבו עליו בכל העיתונים, להזכירם שהוא קרוב מישפחה של אהרון אבן חצירא.

אז את לא תגיד לי שזה לא מכונן?

● למה, לדעתכן, כולם — כולל אמצעי-התיקשות — נגד אחיך?

פנינה: זה לא כולם. אבל למה בורג ידע להשתתף טוביטוב את תיק-אפרסק?

חפציבה (בספרדית, כדי שלא נבין): אל תגיד לי, תזרחי כמה שאת אמרת.

פנינה: אין לי ממה להיזהר, אני אגיד לה. זה הרי ברור כשמש: כל הקרן שווה 20 אלף שקל. מתוכה לקח אהרון בסך הכל 140 שקל. מה כל הרעש?

● מה חשוב כמה הוא לקח? חשוב שהוא לקח.

חפציבה: את לא מבינה, מה זה לקח? הגמ"ח הכל התחיל במפד"ל.

● למה, כי בורג סחד ממנו?

פנינה: אהרון אף פעם לא רצה להודות בזה... חפציבה (בספרדית): אל תגיד לי, אולי אהרון לא מסכים!

פנינה: למה שאני לא אגיד, כמה זמן אפשר לשתוק? האשכנזים, ובורג בראשם, פתרו שאהרון יעמוד בראש המיפלגה. הם כולם פחדנים, אז טפלו עליו האשמה. אם תחפשי כל אורח בצורה שתפסו את אהרון — תמצאי מיליונים. מה יש, לא קרה לך שעברת כביש באור אדום וקיבלת קנס?

חפציבה: לאהרון יש תכונה של אבא. אנחנו אנשים מאמינים, יעזור השם, גם את זה נעבור.

● יתכן שהבעיה היא במסורת שהבאתם מחו"ל, לפיה נהוג שלראשי העדה ולנכבדיה מניע יותר, שראשי העדה לא צריכים לתת דין וחשבון?

חפציבה: חס וחלילה. אבא מעולם לא השתמש בכספי-העדה. אמא אומרת, שגרו כמו כולם וחיו אותם חיים, לא ניקרו לאף אחד עיניים. הבית של אבא היה תמיד מוקד למיפגש של כל אנשי-העדה. אף אדם לא יצא מהבית מבלי שיכבדו אותו בארוחה. המישפחה תספר לך, איך היה הבית של אבא, איך כשאנשים היו נתקעים ברמלה בלי תחבורה,